Süddeutscher Raum , 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

Curator

Unde non melius poterit homi/
nis caro viua domari q̃z qualis fu
erit hec mortua premeditari. cogi
tet etiã de penis inferni et gaudijs
paradisi. Hec et alia multa debet
ei ostendere et docere. Hoc facto
recolligat et repetat in generali cõ
fessionem dicens. Amice tu fuisti
confessus peccata ista. et ostendat
ei grauitatem peccatorꝝ. eum dure
increpando. ⁊ inducendo eum ad
lacrimas. compunctionẽ ⁊ contri
tionem. Et ad hoc multuz valet si
sacerdos ostendat vultum doloro
sum et lacrimabilẽ peccatori. Si/
cut legitur de sancto Amb. q̃ ãn
do aliquis confitebat̃ ei suum lap
sum ita amare flebat q̃ ẽztum cun
q̃z obstinatum ad fletum et la cri/
mas ꝓmonebat. Sic etiam dz fa
cere sacerdos. et sic peccatoz vere/
cundia ductus ad lacrimas inui/
tetur. vt lacrime admonẽtis exci/
tent lacrimas penitentis. Jõ sum
opere caueat sacerdos q̃ non adu
letur alicui in confessione. ĩmo q̃n
tumcũq̃z sit magna ꝓsona et reue/
renda increpet et corrigat eam du
re. Caueat tamen q̃ ne nimis ex/
asperet vel q̃ non sit nimis durus
in verbo. Sed si peccatoz vult be
ne penitere promittat̃ ei vitam cter
nam et veniam de peccatis. ita q̃
peccatoz semp recedat consolatus
ab eo: Istis rite pactis faciat si
bi dicere confessionẽ generalẽ. mo
nens q̃ si recordetur de aliq̃ pctõ
reuertatur ad confessionẽ: et sic im
posita ei pnã absoluat eum in no
mine dñi. ita tñ q̃ si sit excõicatus
excõmunicatõne maiori nullo mo
do eum absoluat donec sit ab illa
excõmunicatione absolutus. Sz
fm cõem doctrinã quilibet cura/
tus habens curam animarꝝ ꝑt ab
soluere a minori excõmunicatõne
ideo anteq̃z absoluat eum a pecca
tis absoluat eum ab illa minori ex
cõmunicatione dicẽs. Auctorita
te dei mihi commissa absoluo te a
vinculo minoris excõmunicatio/
nis si quã incurristi per participa/
tionẽ excõmunicatorꝝ. ⁊ postea ab
soluat eum de peccatis ꝓfessis ob
litis. Sed pone curatus habet
aliquos parrochianos surdos vel
mutos vel cecos vel furiosos vel
demoniacos. ⁊ forte scit istos esse
in peccato mortali. quid faciet de
istis. Si em̃ moneat surduz ad pe
nitentiã nõ prodest. qz non audit.
Si mutũ non potest cõfiteri. Ce/
cus non põt videre signũ nec etiã
potest legere sicut ne mutus furio/
sus nõ est capax rõnis. nec etiã de
moniacus. Dico q̃ sacerdos debz
facere posse suũ vt eos inducat ad
contritionẽ. pnãm ⁊ cõpunctionẽ
fm q̃ est eis possibile. s. verbis vel
scriptis. vel nutibꝫ vel signis. ⁊ eti
am alijs modis q̃bus potent. Et
si p illa vel similia non ꝑt orare et deũ
et faciat orare ppl'm suuz. vt deus
illustret corda eorꝝ ad pnãm. et si
nihil omiserit de contingentibus
non imponat̃ sibi. Quõ autẽ se de/